

har forvolbt en Andens Død, kunne tilpligtes, paa derom sseet Begjæring, at give den Afsbødes Egtfælle eller Børn Erstatning for Tabet af deres Forsørger, fastsat enten til en bestemt Sum engang for alle, eller til fortløbende Underholdningsbidrag for et vist Tidsrum.

§ 303.

Sligemaade vil den, der har gjort sig skyldig i Vrefornærmelse eller i en af de i denne Lovs Cap. 16 §§ 166—175, jfr. 176, omhandlede Forbrydelser, efter Omstændighederne kunne tilpligtes at betale en passende Godtgjørelse til den Fornærmede for den derved bevirkede Odelæggelse eller Forstyrrelse af dennes Stilling og Forhold.

§ 304.

Den, som øver Vold mod sine Forældre eller Slægtninge i opstigende Linie, forbryder sin Arveret efter den, mod hvem han saaledes har forbrudt sig, medmindre den Paagjældende udtryffeligt erklærer det for sin Villie, at Arveforholdet ikke bestomindre skal forblive uforandret.

Findes Noget at have gjort sig skyldig i de i denne Lovs Cap. 21 §§ 215 og 216 ommeldte grove Fornærmelser mod saadanne Slægtninge, vil han ligeledes, naar derom neblægges Paastand, være at dømmes til at have sin Arveret efter den Paagjældende forbrudt.

I begge Tilfælde kan dog den forbrudte Arveret i det Hele eller for en Deel senere tilbagegives den Skyldige ved en testamentarisk Bestemmelse.

To og tredivte Capitel.

Om Lovens Ikrafttræden, Overgangsbestemmelser, samt om Ophævelse af ældre Bestemmelser.

§ 305.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Juli 1866.

§ 306.

Er en Forbrydelse vel begaaet, men Sagen desangaaende ikke endelig paakjendt inden den i § 305 nævnte Tid, bliver Straffen at fastsætte efter nærværende Lov, forsaavidt den der efter vil blive mildere end efter den ældre Lovgivning.

§ 307.

Den, som efter tidligere at være dømt til Straf efter den ældre Lovgivning for en Forbrydelse, for hvilken der i nærværende Lov i Gjentagelsestilfælde er forestrevet forhøiet Straf, igjen findes skyldig i lige Forbrydelse, bliver at ansee, som om den tidligere Dom havde været affagt efter nærværende Lov.

§ 308.

Fra den i § 305 nævnte Tid bortfalder, forsaavidt det ikke allerede tidligere er sseet, følgende Bestemmelser i Kong Christian V.s danske Lov, nemlig:

af 1ste Bog Cap. 4 Art. 6, Cap. 5 Art. 3, Cap. 8 Art. 7 og 8, Cap. 9 Art. 11, Cap. 13 Art. 9 og 10, Cap. 14 Art. 1, Cap. 19 Art. 3 og 6, Cap. 21 Art. 17, Cap. 23 Art. 1, Cap. 24 Art. 4—7, 10—16, 29, 48—50, Cap. 25 Art. 29;

af 2den Bog Cap. 10, Art. 4, forsaavidt Selvmordere angaaer.

af 3die Bog Cap. 1 Art. 6, Cap. 10 Art. 4, Cap. 16 Art. 7, 9 § 8 og 16 § 9, Cap. 20 Art. 3;

af 4de Bog Cap. 3 Art. 2;

af 5te Bog Cap. 2 Art. 87 og 89, Cap. 3 Art. 11, Cap. 7, Art. 15, Cap. 8 Art. 3 og 4, Cap. 9 Art. 2 og 5;

af 6te Bog Cap. 1 Art. 1 og 3—13, Cap. 4—9, Cap. 10 Art. 1, Cap. 11, Cap. 12 Art. 1—7, 9 og 10, Cap. 13, Art. 1, 6—18, 22—30, Cap. 14 Art. 1—6 og 8—19, Cap. 15 Art. 1—8, 13—22, Cap. 16, Cap. 17